

Susanne

Jag har alltid tyckt om mitt jobb och varit väldigt engagerad i det jag gör. Så att jag tänker på jobbet och hur vi ska lösa något där medan jag klipper häcken på söndagseftermiddagen är det inget som jag upplever som tungt.

Ofta handlar det om att använda tiden smart. Jag skriver några mail en kväll för att ligga ett steg före, få ihop ett möte eller se till att ett underlag blir färdigt i tid utan stress. Jag har väl någon gång fått höra att andra tycker det är jobbigt att jag vill planera eller skickar mail på helgen söndagar, men min chef har sagt att han tycker att jag är effektiv.

Min man tycker inte alls om att jag håller på så mycket med jobbet hemma. Men då påminner jag om hur ofta jag också gör privata saker på jobbet. Jag är den som pratar med barnens lärare, bokar om tandläkartiden, kan jobba hemma om diskmaskinen går sönder och en reparatör ska komma hem. Det går liksom åt båda håll.

När jag har mycket skrivarbete tycker jag att det är lättare att koncentrera mig hemma och då arbetar jag gärna hemifrån. Sen fick vi en ny chef som bestämde att vi bara kan arbeta hemifrån en dag i månaden. Hon tyckte att det blev för svårt att överblicka och att vi träffade varandra för lite. Det var svårt att få tag i varandra och veta hur arbetet gick. Många på arbetsplatsen tyckte att det var dumt men fördelen har faktiskt varit att vi oftare kan lösa uppgifter tillsammans och också kan hjälpa varandra att bedöma när en uppgift är färdig.

Hanna

Jag tror att jag en rätt effektiv person.

Men för att vara det krävs fullt fokus på det jag gör. Ska jag skriva ett mail vill jag göra just det och inte samtidigt bli störd av sms från min syster som undrar vad vi ska köpa för present till mamma. Sånt gör jag hellre och bättre på fritiden. Och den infinner sig snabbare om jag jobbar undan och bli klar i tid. Därför lägger jag min privata mobil i skåpet under dagen. Jag kanske kollar av den på lunchen om jag vet att det är något men annars är det väldigt skönt att ha fokus på jobbet när jag är där.

På eftermiddagen är det tvärtom – jag lämnar arbetsmobilen i skåpet och går aldrig in på jobbmailen när jag lämnat jobbet. Flera gånger har det hänt att kollegor har irriterat sig på att jag inte är nåbar när jag gått från arbetsplatsen. Ibland menar de att det finns saker som behöver hanteras även när man inte är på arbetet och att vi har faktiskt förtroendearbetstid. Häromveckan var det en akut grej som dök upp och de menade att de inte kunde jobba vidare eftersom de inte fick tag i mig.

Dennis

Eftersom jag har ett kontaktyrke så är både var och när jag jobbar väldigt styrt. Det är ju liksom schemat som gäller. Ibland blir jag avundsjuk på kompisar som lägger ut bilder på Facebook när de sitter på verandan och jobbar hemma när det är fint väder.

Det som är jobbigt är dock att jag inte kan samtal från barnen hur som helst t.ex. om de undrar vad det finns för mellanmål eller om de vill följa med en kompis hem. Det blir lite problematiskt de veckor som barnen bor hos mig. Å andra sidan är det väldigt skönt att veta var jobbet slutar och börjar. Det innebär att på min lediga tid kan jag ägna mig helt åt barnen och mina vänner.

Men när man jobbar med människor är det ändå trots allt svårt att släppa allt när man har haft en dag med många intryck. Då kan det vara tufft att arbeta skift som jag gör. Chefen som jag gärna pratar med finns inte alltid plats. Som tur är kan jag ju mejla eller ringa och då bestämmer vi en tid för att prata på telefon eller skype.

Jobbet finns kvar i tankarna och gnager när jag kommer hem och då är det svårt att slappna av. Då påpekar mina barn ibland att jag inte har fokus på det vi gör eller pratar om. Det skulle vara skönt att kunna stänga av de tankarna när jag lagar mat med barnen. De märker att jag är någon annanstans.

Anders

Jag är chef på en enhet med specialister – vi fungerar lite som internkonsulter på vår myndighet. Mina medarbetare är otroligt duktiga, ambitiösa och lojala och under perioder när vi har väldigt mycket huggar de verkligen i.

Några av dem tar hem jobb som de sitter med hemma på kvällen. Oftast har de inte ens gått hem tidigt men de känner väl att de vill förbereda för nästa dag eller att de kan göra något bättre och vill fila lite till. Samtidigt vet jag att det passar den här gruppen med förtroendearbetstid och viss flexibilitet både i var och när de arbetar.

Jag funderar dock på om alla möjligheterna att arbeta överallt och närsomhelst innebär att de faktiskt också gör det. Jag är inte orolig för att uppdragen inte blir gjorda – men det är svårt för kollegorna att veta när saker görs och vem som finns på plats som de kan diskutera med.

Att hjälpa till med sådana bedömningar är ju en av de viktigaste sakerna jag kan göra som chef men helt ärligt är det svårt när jag inte vet när och var det arbetet sker. Jag har faktiskt tänkt en hel del på det. Förr var jag nog mer diffus och frågade: Hur tycker ni att det går i uppdragen? Nu säger jag: Känner du att du har goda förutsättningar att hinna och göra det bra? Vill du ha min hjälp att bedöma arbetsuppgifter eller hjälp att planera hur du disponerar din tid nästa vecka?

De medarbetare som jag har den typen av samtal med tror jag blir mindre stressade. Och jag blir mer säker på att de gör rätt saker med sin tid. För att en medarbetare jobbar mycket är ju inte alltid samma sak som att hen gör det bra eller att hen gör rätt saker. Jag funderar också mycket på om vi verkligen drar nytta av varandras kunskaper.